ప్రశాంత్ ప్రేమకథ

రావినూతల సువర్ణా కన్నన్

ప్రశాంత్ పది లక్షలకి వారసుడు. అందగాడు. తెలివైనవాడు. సిగరెట్టు వాసన కూడా నచ్చని అతిబుద్ధిమంతుడు. ఇల్లు, కాలేజీ తప్ప ఇతర వ్యాపకాల్లేని అమాయకుడు.

పెళ్ళికున్న ఆడపిల్లల తండ్రులు ఆశగా చూసేంత అంతస్తున్నవాడు.

అతను బామ్మ చాటుగా పెరగడంవల్ల చొరవ తక్కువ!.... బామ్మకి చెప్పందే బాత్‌రూమ్‌కి కూడా వెళ్ళడు. చీకటంటే చచ్చే భయం. ఆడపిల్లలతో మాట్లాడ్డం అంటే మరీ భయం.

కాలేజీలో అతనికి "బామ్మ కూచి", "బుజ్జి పాపాయి" లాంటి పేర్లు కూడా వున్నాయి.

ప్రశాంత్ అత్త కూతురు సుబ్బలక్ష్మికి అతనంటే పిచ్చి ప్రేమ! వచ్చినప్పుడల్లా—

'బావా! బావా!....' అంటూ అతనిచుట్టూ తిరుగుతుంది. అసలు ప్రశాంత్ బామ్మగారు సుబ్బలక్ష్మికీ, అతనికీ పెళ్ళి చెయ్యాలని ఏనాడో నిర్ణయం చేసింది కూడా.

అయితే ఎందుకో ప్రశాంత్‌కి మాత్రం ఆ పిల్లని చేసుకోవడం అస్సలు ఇష్టం లేదు. అయినా బామ్మకి ఎదురు చెప్పడం ఇష్టం వుండదు కనుక తన అయిష్టాన్ని ఏనాడూ అతను బైట పెట్టలేదు.

ప్రశాంత్ వాళ్ళుండేది పట్నంలోనే అయినా బామ్మగారి ధర్మమా అని అన్నీ పల్లెటూరి అలవాట్లే వుండేవి ఆ ఇంట్లో.

పల్లెటూళ్ళలో లాగే లంకంత ఇల్లు, ఊరంత పెరడు, పాడి, పంటా అన్నీ వుండేవి.

బామ్మగారికి కొడుకు, కోడలు, మనవరాలు అందరూ వున్నా ప్రశాంత్ అంటేనే ఎక్కువ ప్రేమాభిమానాలు ప్రతి రోజూ రాత్రి అతను పడుకోబోయే ముందు అర్ధసేరు వుప్పు దిష్టి తీసేది. దేవుడి విబూది పెట్టేది. ప్రశాంత్ ఆవిడెలా చెప్తే అలా చేసేవాడు.

అయితే ప్రశాంత్ ప్రవర్తనలో హఠాత్తుగా మార్పొచ్చింది. అది మొదటగా అతని చెల్లెలు ప్రవీణ గమనించింది.

ఆరోజు వినాయక చవితి!'

, ఆ పండగంటే ప్రశాంత్‌కి చాలా ఇష్టం. వినాయకుడంటే మరీ ఇష్టం. తనేపని చెయ్యాలన్నా - ఆరోజే చేసేవాడు. "చవితి పూటా ఏవిట్రా...?" అన్నా వినకుండా.

అలాగే ఆ రోజూ ప్రశాంత్ చీకటితో లేచి-పూలు పత్రీ సేకరించాడు. బామ్మగా రతనికి అర కిలో నూనె పట్టించి పావు కిలో సున్ని పిండితో నలుగు పెట్టి, అర్ధ పావు కుంకుడుకాయలతో అభ్యంగన స్నానం చేయించింది. గుప్పెడు సాంబ్రాణి పొగ వేసింది. కొత్త బట్ట లిచ్చి కట్టుకోమని చెప్పి వంట పనిలో పడిపోయింది.

తల్లి, చెల్లెలు ప్రవీణ దేవుళ్ళ అమర్చడంలో మునిగిపోయారు. అప్పుడే ఓసారి వినాయకుడికి దణ్ణం పెట్టుకుని హడావిడిగా వీధి వైపు కెళ్ళిపోయాడు ప్రశాంత్.

పూజ వేళ అవడంతో కొడుకుని పిల్చుకురమ్మని తల్లి ప్రవీణని పంపింది.

ఆ పిల్ల వీధిలో కెళ్ళి అన్నగార్ని చూసి కెవ్వున అరిచింది. అంతే!

ఆ అరుపుకి.... పులుసులో తిరగమోత పెడుతున్న బామ్మగారు, కుందుల్లో వత్తులేస్తున్న తల్లి, పెరట్లో పని చేసుకుంటున్న పనిపిల్ల చంద్రి, బాత్‌రూమ్‌లో స్నానం చేస్తున్న తండ్రి ఒక్క పరుగున వీధిలో కొచ్చి పడ్డారు.

అక్కడి దృశ్యం చూసి కొయ్యబారిపోయారు.

వీధిలో ఓ పక్కగా ఏదో షెడ్డు వేయించడానికి ప్రశాంత్ వాళ్ళ నాన్నగారు పునాదులు తవ్వించారు. అవి, పెద్ద వానలు కురవడంతో పిల్ల కాలవల్లా నీళ్ళతో నిండి వున్నాయి. ఆ కాలవలమించి ఇట్నుంచి అటు, అట్నుంచి ఇటు, సీరియస్‌గా దూకేస్తున్నాడు ప్రశాంత్ చిన్న పిల్లాడిలా.

అందర్నీ చూసి కాస్సేపు దూకడం ఆపి మళ్ళీ మొదలు పెట్టాడు.

అతని బట్టలన్నీ బురదైపోయాయి. మొహానికి వంటికి కూడా అక్కడక్కడా బురద మరకలు అంటాయి.

"అయ్యో! పండగపూటా ఏవైందిరా నీకు?" అంటూ బావురుమంది బామ్మగారు.

"అబ్బ! ఇప్పుడేమైంది బామ్మా? ఎందుకూ ఏడుస్తావ్?" అన్నాడు ప్రశాంత్ దూకడం ఆపి.

"అయ్యో! నిక్షేపంలా ఇప్పుడేనమ్మా బిడ్డకి స్నానం చేయించి కొత్త బట్టలు కట్టించాను! ఇంతలో ఇలా అయిపోయింది!" దీర్ఘాలు తీసిందావిడ.

"అదికాదు బామ్మా! నాకేం కాలేదు! ఈ గోతులు దూకడం ప్రాక్టీసు చేస్తున్నానంతే!" తేలిగ్గా నవ్వేస్తూ అన్నాడు ప్రశాంత్.

"గోతులు దూకడం ఎందుకుట?" చిరాగ్గా అంది తల్లి.

"మా కాలేజీలో జంపింగ్ ప్లే ఒకటుందిలే!" అంటూ అప్పటికి అందరికీ నచ్చచెప్పి పంపేశాడు ప్రశాంత్.

తాత్కాలికంగా అప్పటికి తృప్తి పడ్డా ప్రశాంత్ ప్రవర్తన ఇంట్లో వాళ్ళందర్నీ భయభ్రాంతుల్ని చేసింది.

గదిలో కూర్చుని తన కొచ్చిన సినిమా మాటలన్నీ కర్ణకఠోరంగా పాడ్డం, దీపం పెట్టాక ఒంటరిగా పెరట్లోకి వెళ్ళాలన్నా హడలిపోయే అతను, అర్ధ రాత్రి దాకా భయంతో వణుకుతూనే ఆంజనేయ దండకం చదువుకుంటూ మరీ తోటంతా కలియ తిరగడం, పనివాళ్ళు వారిస్తున్నా వినకుండా వాళ్ళ దగ్గర్నించి బరువులు తీసుకుని మొయ్యడం ఇలాంటివే ఇంకా చాలా చేస్తున్నాడు.

ఇవన్నీచూసి అందరూ కంగారుపడిపోయారు.

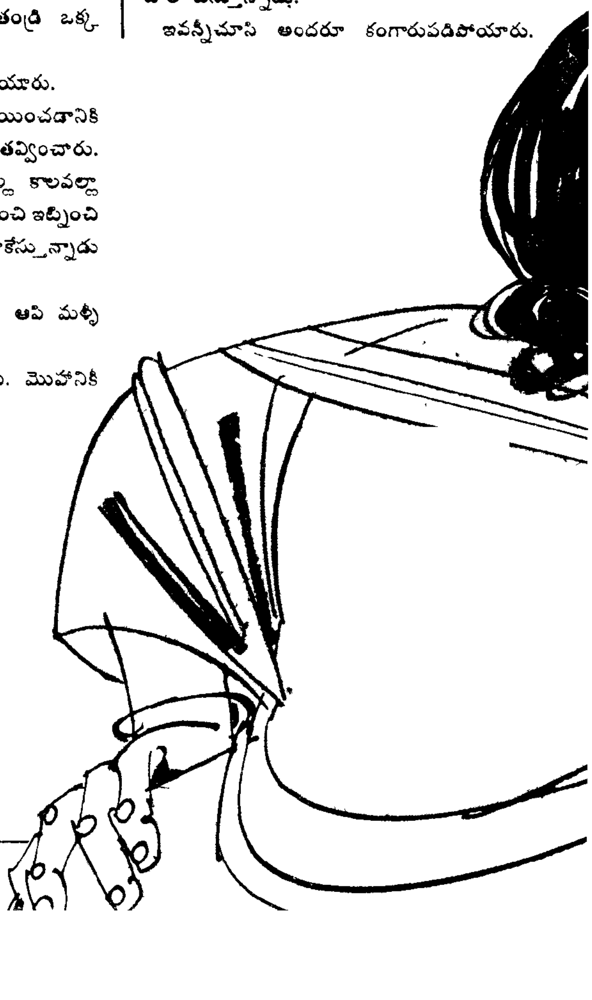

బామ్మగారు ఇల్లిగిరిపోయేలా శోకాలు మొదలెట్టింది.

తాయెత్తులు కట్టించింది.

విభూదులు పెట్టించింది!

అంజనా వేయించింది!

అర్చనలు చేయించింది!

ఊఁహుఁ ఫలితం శూన్యం!

రాను రాను అతని ప్రవర్తనలో అందరి మతులూ పోతున్నాయి. కర్ణకఠోరమైన అతని గార్ధభ స్వరం విన్లేక చుట్టు పక్కల వాళ్ళు ఇంటిమీదికొచ్చి గొడవ మొదలు పెట్టారు.

రిక్షావాడి చేతిలోంచి నిండు గేస్ సిలిండర్

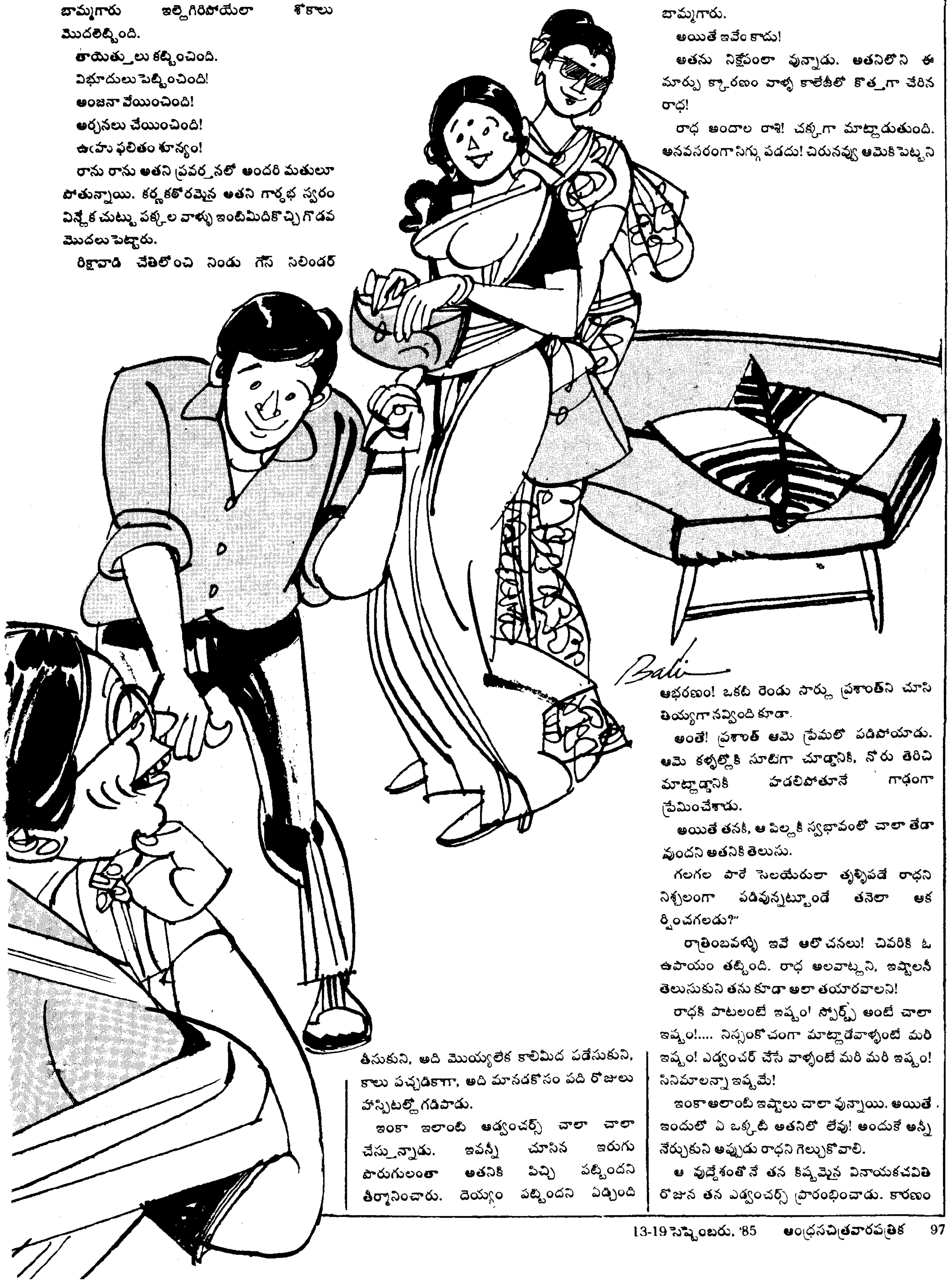

తీసుకుని, అది మొయ్యలేక కాలిమీద పడేసుకుని, కాలు పచ్చడికాగా, అది మానడకోసం పది రోజులు హాస్పిటల్లో గడిపాడు.

ఇంకా ఇలాంటి అడ్వెంచర్స్ చాలా చాలా చేస్తున్నాడు. ఇవన్నీ చూసిన ఇరుగు పొరుగులంతా అతనికి పిచ్చి పట్టిందని తీర్మానించారు. దెయ్యం పట్టిందని ఏడ్చింది బామ్మగారు.

అయితే ఇవేం కాదు!

అతను నిక్షేపంలా వున్నాడు. అతనిలోని ఈ మార్పు క్కారణం వాళ్ళ కాలేజీలో కొత్తగా చేరిన రాధ!

రాధ అందాల రాశి! చక్కగా మాట్లాడుతుంది. అనవసరంగా సిగ్గు పడదు! చిరునవ్వు ఆమెకి పెట్టని ఆభరణం! ఒకటి రెండు సార్లు ప్రశాంత్‌ని చూసి తియ్యగా నవ్వింది కూడా.

అంతే! ప్రశాంత్ ఆమె ప్రేమలో పడిపోయాడు. ఆమె కళ్ళల్లోకి సూటిగా చూడ్డానికి, నోరు తెరిచి మాట్లాడ్డానికి హడలిపోతూనే గాఢంగా ప్రేమించేశాడు.

అయితే తనకీ, ఆ పిల్లకీ స్వభావంలో చాలా తేడా వుందని అతనికి తెలుసు.

గలగల పారే సెలయేరులా తృళ్ళిపడే రాధని నిశ్చలంగా పడివున్నట్టుండే తనెలా ఆకర్షించగలడు?"

రాత్రింబవళ్ళు ఇవే ఆలోచనలు! చివరికి ఓ ఉపాయం తట్టింది. రాధ అలవాట్లని, ఇష్టాలనీ తెలుసుకుని తను కూడా అలా తయారవాలని!

రాధకి పాటలంటే ఇష్టం! స్పోర్ట్సు అంటే చాలా ఇష్టం!.... నిస్సంకోచంగా మాట్లాడేవాళ్ళంటే మరి ఇష్టం! ఎడ్వంచర్ చేసే వాళ్ళంటే మరి మరి ఇష్టం! సినిమాలన్నా ఇష్టమే!

ఇంకా అలాంటి ఇష్టాలు చాలా వున్నాయి. అయితే ఇందులో ఏ ఒక్కటీ అతనిలో లేవు! అందుకే అన్నీ నేర్చుకుని అప్పుడు రాధని గెల్చుకోవాలి.

ఆ వుద్దేశంతోనే తన కిష్టమైన వినాయకచవితి రోజున తన ఎడ్వంచర్స్ ప్రారంభించాడు. కారణం

చెప్తే బామ్మ సుబ్బలక్ష్మిని చేసుకోనందుకు గొడవ పెడుతుందన్న భయంతో వాళ్ళెవరికీ చెప్పలేదు.

ఫలితంగా ప్రశాంత్‌కి దెయ్యం పట్టిందన్న వార్త ఖాయం చేసేసింది బామ్మగారు

సంవత్సరానికో సినిమా అయినా చూడని ప్రశాంత్ ఈమధ్య రోజూ చూస్తున్నాడు

అలాగే ఓ రోజు హీరోలా వెన్ను విరుచుకుని ఓ సినిమా కెళ్ళాడు. అదృష్టవశాత్తూ, సినిమా హాలు దగ్గర క్యూని చూసి బెదిరిపోయి చూస్తున్న రాధ కనిపించింది.

ఒక్క అంగలో అక్కడికెళ్ళి–

"టికెట్స్ తీసుకున్నారా?" అన్నాడు ప్రశాంత్.

'లేదండి' చాలా రష్‌గా వుంది టికెట్స్ దొరికేలా లేవు'' బేలగా అంది రాధ.

"ఎందుకు దొరకవండి' మీ కెన్ని టికెట్స్ కావాలి?" ఉత్సాహంగా అన్నాడు ప్రశాంత్ రాధ చెప్పింది

అంతే'.. .. ఆంజనేయుడు సముద్రం దాటినంత వేగంగా జనంలోకి చొచ్చుకుపోయి, వాళ్ళచేత నానా చివాట్లూ తిని, ఆపై ఓ స్థూలకాయం ఒక్క తోపు తొయ్యగా అవంత దూరానెళ్ళి పడి కాలు బెణికి, ఒళ్ళు హూనం అయిందే గానీ పాపం! ఒక్క టికెట్టు దొరకలేదు

ఇంక ఇలా కాదని టికెట్ ఇరవై రూపాయల చొప్పున బ్లాక్‌లో కొని తీసుకెళ్ళి రాధ చేతిలో పెట్టాడు

"ప్రశాంత్ ప్రేమకధ"

ప్రశాంత్. ఆమె కృతజ్ఞతగా చూస్తుంటే పొంగిపోయాడు. "యు ఆర్ గ్రేట్ మిస్టర్ ప్రశాంత్! మధురంగా నవ్వుతూ అంది రాధ." అయ్ లవ్ యు ప్రశాంత్" అన్నంత సంబరపడిపోయాడు

"మీ టిక్కెట్ ఏది?" అంది రాధ.

అప్పుడు గుర్తొచ్చింది ప్రశాంత్‌కి ఈ హడావిడిలో తనకి టికెట్ కొనుక్కోలేదని! అయినా వాళ్ళ ముందు తన తెలివి తక్కువతనాన్ని అంగికరించడం ఇష్టం లేక–

"సారి రాధగారూ! ... నేను ఈ సినిమా ఆల్‌రెడీ చూసేశాను!" అనేశాడు.

"ఓ! మా కోసం ఇంత అవస్త పడ్డారా? సారి!" నొచ్చుకున్నట్టు అంది రాధ. "ఫరవాలేదు. అవసేంవుంది?" అన్నాడు తలవంచుకునే.

ఒక్కసారి ఆమె మొహంలోకి చూసి మాట్లాడాలన్న అతని కోరిక తీరనేలేదు. మరోసారి థాంక్స్ చెప్పి ఫ్రెండ్స్‌తో కలిసి వెళ్ళిపోయింది రాధ.

తన పిరికితనాన్ని తానే తిట్టుకున్నాడు ప్రశాంత్

★ ★ ★ ★

నాలుగు రోజుల తర్వాత రాధ వెళ్తూండగా ధైర్యం చేసి పలకరించాడు ప్రశాంత్ గొణిగినట్టు. ఆమె ఆగి నవ్వింది ఆ నవ్వుని చూసి పరవశించి పోయిన ప్రశాంత్‌కి తరవాత మాట రాలేదు మరోసారి నవ్వి వెళ్ళిపోయిందామె.

పరవాలేదు! నా క్కాస్త ధైర్యం వస్తోంది' అనుకుని మురిసిపోయి, కులాసాగా కూనిరాగం తీస్తూ, ఇల్లు చేరిన ప్రశాంత్ అక్కడ హడావిడి చూసి కొయ్యబారిపోయాడు.

బామ్మ వుత్తరం రాసి, పత్నించి రప్పించిన భూత వైద్యుడు వీరన్న నట్టింట ముగ్గులు వేసి పసుపు కుంకుమలు, నిమ్మకాయలు, వేపమండలూ అమరుస్తున్నాడు.

"ఏవిటి బామ్మా? ఏవిటీ గొడవంతా?" అయోమయంగా అన్నాడు ప్రశాంత్. విషయం వివరించింది ప్రవీణ.

"మైగాడ్!" కెవ్వున అరిచాడు ప్రశాంత్.

"భయం లేదు నాయనా!" అంది బామ్మగారు.

"నేను చచ్చినా ఒప్పుకోను!"

"నా తండ్రివిగదూ!" బతిమాలిందావిడ.

"నా కెక్కడ దెయ్యం పట్టిందే! ఆ దెయ్యాలేవో మీకు పట్టాయేమో! ఇదో! ఈ ముచ్చు వెధవ వీరన్నగాడికే పట్టింది!" చిందులు మొదలు పెట్టాడు ప్రశాంత్.

"చూశారా అమ్మగారూ! ఇదంతా ఆ భూతం పలికే పలుకులే!" నమ్మకంగా అన్నాడు వీరన్న వేపమండ విదిలిస్తూ.

"అవునాయనా! తొందరగా కానియ్' అవతల

ప్రకటన

శ్రీశైల మహాక్షేత్రం

శ్రీ దేవీ నవరాత్రి మహోత్సవములు

15-10-85 నుండి 23-10-85 వరకు

అలంకార మహోత్సవములు

శ్రీ క్రోధన నామ సంవత్సర ఆశ్వయుజ శుద్ధ పాడ్యమి అనగా 15–10–85 తేదీ మంగళవారం నుండి ఆశ్వయుజ శుద్ధ దశమి అనగా 23–10–85 బుధవారం వరకు శ్రీ భ్రమరాంబాదేవికి వరుసగా నవదుర్గాలంకారములు అనగా ''భ్రమరాంబాదేవి, బ్రహ్మచారిణి, చంద్రఘంట, స్కంధమాత, కూష్మాండదుర్గ, కాత్యాయిని. కాళరాత్రి, మహిషాసుర మర్దిని మరియు సిద్ధిదాయిని'' అలంకారములు చేయబడును.

ఉభయ దాతలు రోజుకు రు. 1,116/– లు చెల్లించవలయును

శాశ్వత ఉభయమైనచో రు. 10,000/– లు [అక్షరాల పదివేల రూపాయలు] చెల్లించవలయును

ఉభయదాతలకు ఒకరోజు ఉచిత వసతి అయిదుగురికి భోజన వసతి, మహా ప్రసాదములు ఏర్పాటు చేయబడును. ఆనాడు శ్రీ స్వామివారికి మహాన్యాసపూర్వక ఏకాదశ రుద్రాభిషేకము, శ్రీ అమ్మవారికి సహస్రనామ కుంకుమార్చన శ్రీ భ్రమరాంబాదేవికి ప్రత్యేక అలంకారము, సాయంకాలము శ్రీవార్లకు గ్రామోత్సవము, కళ్యాణము, పవళింపుసేవలు వారి గోత్రనామములతో జరుపబడును. ఉభయము మొత్తము ఆంధ్రాబ్యాంకు, శ్రీశైలం, లేక స్టేట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా, శ్రీశైలం ప్రాజెక్టు టౌన్ షిప్ మీద డిమాండు డ్రాఫ్టు ఎగ్జిక్యూటివ్ ఆఫీసరువారి పేర తీసి పంపవచ్చును.

ఈ తొమ్మిది రోజులు దాదాపు ముప్పది మంది ఋత్విక్కులచే శ్రీ భ్రమరాంబాదేవి ఆలయములో చండీయాగము, సత్కధా కాలక్షేపములు జరుపబడును.

లోకకల్యాణార్థము జరుపబడు ఈ పవిత్ర కార్యక్రమములందు పాల్గొని శ్రీ భ్రమరాంబా మల్లికార్జునస్వామివార్ల కృపకు పాత్రులౌదురని కోరుచున్నాము.

ఇట్లు,

శ్రీశైలం
11–8–85

(సం) పి. నాగిరెడ్డి,
కార్య నిర్వహణాధికారి

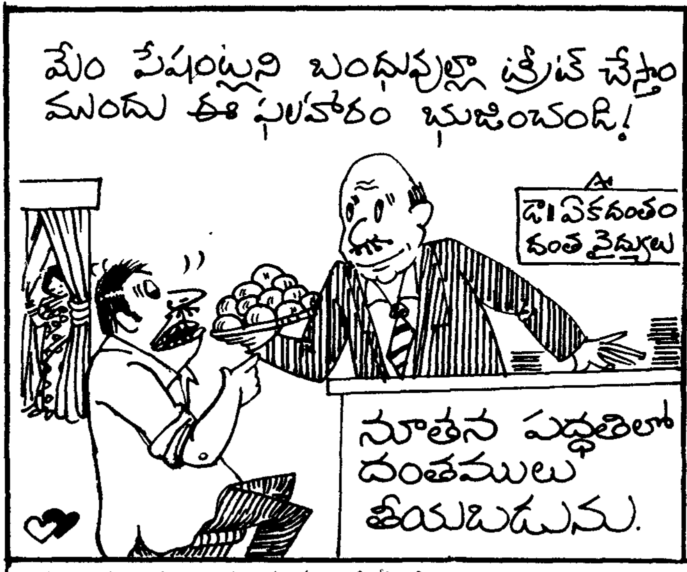

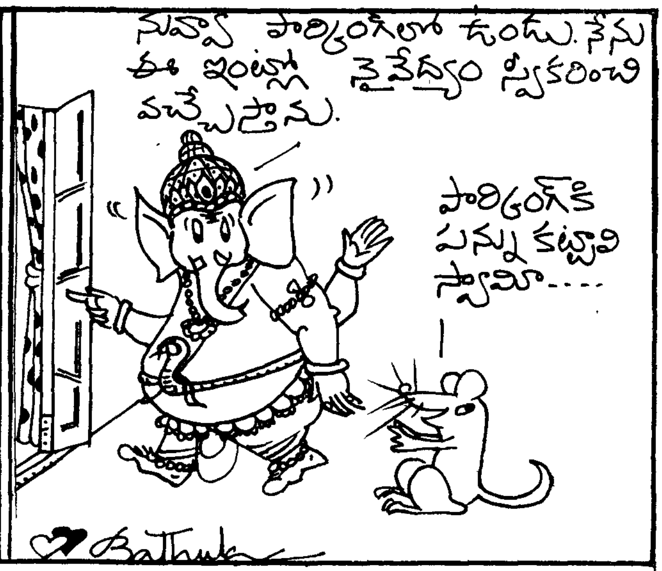

మళ్ళీ పర్వం వస్తుంది! ముక్కు చీదేసింది బామ్మగారు. ఇంటి మంగలి పోది తీసుకుని ప్రశాంత్ దగ్గరగా వచ్చాడు. బామ్మగారు ఏర్పాటు చేసిన నలుగురు వస్తాదులు ప్రశాంత్‌ని పట్టుకోవడానికి రెడీగా ఉన్నారు. చంద్రి నిమ్మరసం కప్పు పట్టుకుని నిల్చుంది.

ఇంక ప్రశాంత్ జుట్టు తీయించి, నిమ్మరసం పట్టించి, మంత్రించిన విభూది రాసి వేపమండలతో బాదే ఘట్టం జరగబోతోంది. ఇదంతా ఒప్పుకోరేమో అని కొడుకుని, కోడల్ని, బంధువులింటికి పంపేసింది బామ్మగారు.

ప్రశాంత్ బిక్క చచ్చిపోయి నిస్సహాయంగా చూస్తూండిపోయాడు. అతనికి తెలుసు బామ్మ తల్చుకుంటే అది జరిగి తీరాలని!

ఆ సమయంలో వురుము లేని పిడుగులా వచ్చింది రాధ ఫ్రెండ్స్‌తో.

ముఖం చిట్లించింది బామ్మగారు

కుతూహలంగా చూస్తున్నారు మిగతా వారు

ప్రశాంత్ ముఖం తెల్లగా పాలిపోయింది.

"సారి, మీరేదో పనిమీదున్నట్టున్నారు?" మొహమాటంగా అంది రాధ.

"అబ్బే! మరేం లేద రాధగారూ! ఈమధ్య మా ఇంట్లో అందరికీ పూజ్యారాలు!.... అదేదో చేతబడి అని మంత్రాలు వేయిస్తోంది బామ్మ!.. ఆవిడదంతా చాదస్తం లెండి!" అంటూ వాళ్ళని కూర్చోబెట్టి అందర్నీ పరిచయం చేశాడు ప్రశాంత్ ఏవనుకున్నారో కానీ అందరూ కాస్సేపు పక్కకి తప్పుకున్నారు.

ప్రశాంత్ అందించిన కాఫీ తాగి, ఆరోజు తన పుట్టినరోజనీ పార్టీకి తప్పకుండా రమ్మనీ అతనికోసం ఎదురు చూస్తుంటాననీ యడ్రస్ రాసిచ్చింది రాధ.

ప్రశాంత్ ఓ నిర్ణయాని కొచ్చినట్టు తల విదిలించి–

"బామ్మా! ఈ తతంగం ఎంతసేపు పడుతుంది?" అన్నాడు సీరియస్‌గా.

అంతా ఎంత బాబూ! ఒక్క అరగంట చాలు! ఉత్సాహంగా అన్నాడు వీరన్న

"అయితే సరే! అన్నీ సిద్ధం చేయండి. నేను వీళ్ళని ఆటో ఎక్కించి వస్తాను... అన్నట్లు ఇదిగో బామ్మా! అరగంటకి ఒక్క నిముషం ఎక్కువైనా నేను లేచిపోతాను! ఆ తరువాత మీ ఇష్టం! 'కండిషన్ పెట్టాడు ప్రశాంత్.

"అలాగే!" మనవడిలోని మార్పుకి మురిసి పోయింది బామ్మగారు. అయితే ఆ మురిపెం ఎంతోసేపు ఉండలేదు. కారణం గంటలు గడిచినా ప్రశాంత్ జాడలేదు

నాలుగురోజుల తర్వాత ఇల్లు చేరిన ప్రశాంత్ తన బట్టలన్నీ సూట్‌కేసులో సర్దుకున్నాడు. బామ్మ అడ్డుపెడితే విదిలించి కొట్టాడు. తనెందుకలా ప్రవర్తించాడో చెప్పి తనకి పిచ్చి అన్నవాళ్ళందర్నీ తిట్టిపోశాడు. ఇంకొక్క క్షణం కూడా ఈ ఇంట్లో వుండను " అన్నాడు

బామ్మగారు బతిమాలింది. ఇంకముందు నీ మాటలకు నేనే కాదు. ఇంకెవరూ ఎదురు చెప్పరు! సరేనా?' అంటూ వాగ్దానాలు చేసి అతని ప్రయాణాన్ని ఆపేసింది.

పది రోజుల తర్వాత ఓ రోజు కాలేజీ నుంచి వస్తున్నాడు ప్రశాంత్

"ఎక్స్‌క్యూజ్‌మి!" పదిరోజులు ప్రశాంత్ తన దగ్గరి కొస్తాడని ఆశగా ఎదురు చూసిన రాధ అతను రాక పోవడంతో తనే వచ్చి పలకరించింది.

"ఓ! మీరా! బావున్నారా?" నవ్వుతూ అన్నాడు ప్రశాంత్. ఇప్పుడతని కళ్ళలో బెరుకులేదు. మాటల్లో తడబాటులేదు సంపూర్ణ పురుషత్వం తొణికిసలాడుతోందతని మొహంలో

"నాబర్త్‌డే పార్టీకి రాలేదు!" చిరుకోపంగా అంది రాధ ఆ రూపాన్ని ఇదివరకు చూసినట్టయితే అతను పులకరించిపోయేవాడు. కానీ ప్రశాంత్‌కి హటాత్తుగా జ్ఞానం వచ్చేసింది. అందుకే

'సారీ! రాధా!... వీలు కాలేదు!" అన్నాడు నిర్మలంగా నవ్వుతూ.

"పోన్లెండి! అలా పార్కుదాకా వెళ్దామా?" ఓరగా అతనికేసి చూస్తూ అంది రాధ.

"అలాగే పదండి!" అన్నాడు ప్రశాంత్

ఇద్దరూ పార్కులో కెళ్ళి ఓ చెట్టు కింద కూర్చున్నారు. చల్లని గాలి శరీరాలకి తగిలి కితకితలు పెడుతోంది.

"మీరేం మాట్లాడంలేదు!" గోముగా అంది రాధ

"ఏం వుంది మాట్లాడ్డానికి?" నవ్వాడతను

"ఎం లేదా?' బుంగమూతి పెట్టి అదోలా అంది రాధ

"అంటే... విషయం... వుందనుకోండి." నసిగాడు ప్రశాంత్ రాధ మొహంలోకి వెలుగొచ్చింది

"అయితే చెప్పండి!" ఉత్సాహంగా అంది.

"ఊఁహు.... ముందు మీరేవైనా కబుర్లు చెప్పండి. లేడీస్ ఫస్ట్ అన్నారు కదా!" మళ్ళీ నవ్వాడతను.

అతని నవ్వుకు ఆమె పరవశించి పోయింది

సరదాగా చాలా కబుర్లు చెప్పింది.

అతనూ చెప్పాడు.

అయితే రాధ ఆశించినట్టు–

"అయ్ లవ్‌యు రాధా!" అనలేదతను.

ఆమె మొహం చిన్నబోయింది.

"మీతో ఒక విషయం చెప్పాలి!" హటాత్తుగా అన్నాడు ప్రశాంత్. రాధ కళ్ళు తళుక్కుమన్నాయి.

"చెప్పండి!" అన్నట్టు చూసింది

క్షణం తర్వాత అతను మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

"చెప్పండి దేన్నిగురించి?" ఆతృతగా అంది రాధ

"వ్యక్తిగత విషయం!' నవ్వాడు ప్రశాంత్.

రాధ గుండె లయతప్పింది

అతన్ని ఆట పట్టిస్తూనే అతనికి చేరువకావాలన్న ఆమె ఆశ నెరవేర బోతోందని మురిసిపోయింది.

"నేను పెళ్ళిచేసుకోబోతున్నాను." అన్నాడు ప్రశాంత్ చిన్నగా నవ్వుతూ.

"నిజం? కొంటెగా నవ్వింది రాధ.

"ఊఁ! నిజం!"

"వధువెవరో?" ఆనందాన్ని దాచుకుని అమాయ కంగా అడిగింది రాధ.

"మా అత్తయ్య కూతురు సుబ్బలక్ష్మి!" కూల్‌గా

గ్యాస్‌ట్రబుల్
కడుపునొప్పి
అజీర్ణవ్యాధులకు
కార్మిజాన్®
బిళ్లలు
అన్నిమందులషాపులలోదొరకును
సుదర్శన్‌ఫార్మా. సీతన్నపేట. విజయవాడ-3
ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో
అన్నిజిల్లాలలో స్టాకిస్టులు కావలెను.

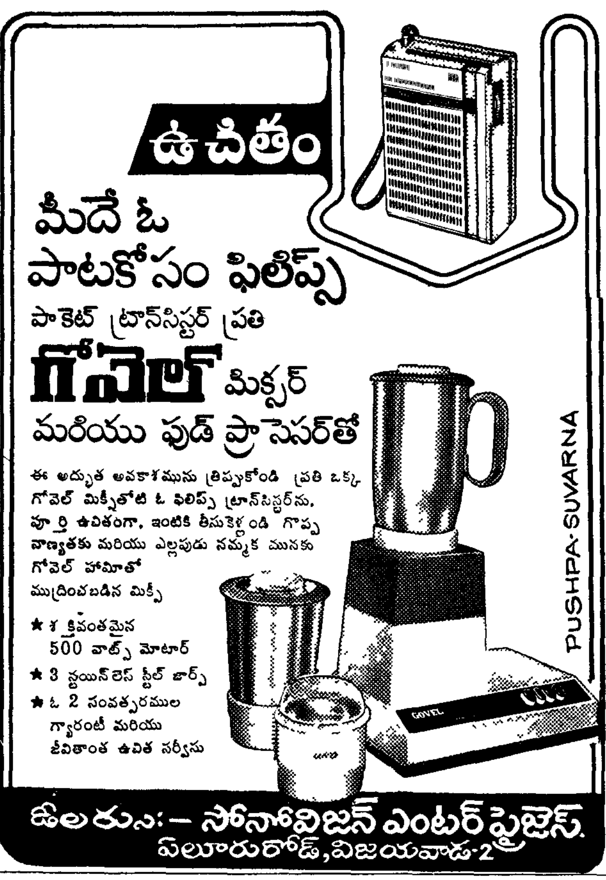

"ప్రశాంత్ ప్రేమకథ"

అన్నాడు ప్రశాంత్

"వ్వాట్?" ఎదురు చూడని ఆ మాటకి అదిరి పడింది రాధ

"అవును ఇదిగో శుభలేఖ! మీరు పెళ్లికి తప్పకుండా రావాలి! శుభలేఖ అందిస్తూ అన్నాడతను

రాధ మొహం పాలిపోయింది

'అంటే మీ రు నన్ను ."

ప్రేమించలేదా? అని అడుగుతున్నారా? ప్రేమించాను! పిచ్చిగా ప్రేమించాను కానీ మీ మనస్తత్వం తెలిశాక ఆ ప్రేమ సారీ! అసహ్యంగా మారింది! అతని గొంతులో అవమానం, ఆవేశం చాయలు తొంగిచూస్తున్నాయి

అంటే ? తడారిపోతున్న పెదవులతో అంది రాధ

"మరేంలేదు! ఆ రోజు మీరు మీ ఫ్రెండ్స్ కలిసి ఓ హోటల్లో కూర్చుని నాగురించి మాట్లాడుకున్న మాటలన్నీ అనుకోకుండా నా చెవినే పడ్డాయి

మీరు ఆహ్వానించిన రోజు నిజంగా మీ బర్త్‌డే కాదనీ, మీరిచ్చిన యడ్రస్ కూడా సరైంది కాదనీ, కేవలం నన్ను ఆట పట్టించడానికే ఆ విందు కథ అల్లారని తెలుసుకున్నాను అంతేకాదు

ఫలానా సినిమాలోలా అతన్ని అల్లరిపెడుతూనే అతని ప్రేమ సంపాయిస్తాను! అతన్ని నా చుట్టూ కుక్కలా తిప్పించుకో పోతే నాపేరు మారుపేరు పెట్టుకుంటాను ' అన్న మీ శపథం కూడా విన్నాను

అంతే! నాకు లోకం పూర్తిగా అర్థమైపోయింది. మెరిసేదంతా బంగారం కాదనీ, మెరవనిది మట్టికాదనీ తొలిసారిగా తెలుసుకున్నాను అందుకే ఇన్నాళ్లూ ఈసడించిన మా సుబ్బుల్నే చేసుకుంటున్నాను

ఆమెకి మీ అంత అందం లేదు మీకున్నంత చదువు సంధ్యలు కూడాలేవు కానీ వీటన్నింటినీ మించిన సంస్కారముంది నన్ను ఆరాధించే మంచి మనసుంది! నా అమాయకత్వాన్ని కడుపులో దాచుకుని జీవితాంతం తోడుగా నీడగానిల్చే ప్రేమాభిమానాలున్నాయి అందుకే ఆమెకి చేరువౌతున్నాను

ఇది ఇది చెప్పడానికే మీతో పాటు ఇంత దూరం వచ్చాను మీ మనసుని గాయపరిస్తే క్షమించండి కానీ మిస్ రాధా! సినిమాలు వేరు, నిజ జీవితాలువేరు! సినిమాల్ని చూసి ప్రేమలో దిగితే అది అభాసుపాలవుతుందే తప్ప అనురాగంగా మారదు

చొరవ తీసుకున్నందుకు మరోసారి క్షమార్పణ కోరుకుంటున్నాను'' రెండు చేతులూ జోడించి లేచి అలా నడిచిపోతున్న ప్రశాంత్‌ని అలాగే చూస్తూ శిల్పంలా నిల్చుండి పోయింది అందాల సుందరి రాధ □